

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ԽԱՆԵԽԱՍԱՆԵՐՈՐԴ ԴԱՐՈՒՆ

ԱՆԳԼԻԱՑԻ ՄԱՏԵՆԱԳԻՐՆԵՐ

ԳՐՈՓԹԵՐ

Պրայըն Ուոլլեր Փրոբթէր, ծնած է ի 1750-1787 նոյեմբեր 21ին, մհած 1874 հոկտեմբեր ին : Վաճառականի մը որդի էր, ի մանկութենէ մեծ սէր ցոյց տուաւ մատենագրութեան : 1815ին զրական ասպարդգին մէջ մոռաւ՝ աշխատակցելով Գրական Օրագրին, և ի նմին ժամանակի սոլլիցիորի մը : Լիկ Հընթի և կարողոս Լէյլ պի բարեկամ՝ անոնց խորհրդով զրեց Մարկոսի Քորինա (1820) . Աիշիիան պատմութիւն մը (1821) . Ողորմուն ի թեսարիու (1823) . Թատերական տեսարանը (1829) : Յետոյ Պայըրնի նմանողութեամք՝ ողբերգութիւն մը զրեց՝ Միրանտորա (1821) , որ պատուարեր ընդունելութեան մ'արժանի եղաւ՝ միայն Զարլս Քէմպլի տաղանդին չնորհւու : Թէպէտեւ իւր երկերը մուտ գտած էին զրական կերպոններու մէջ, սակայն 1824էն սկսեալ՝ իւր պաշտաման պարտուց տակ ընկճուած՝ բնաւ բան չզրեց :

Ճարտար տաղաչափ, սահուն զրիչ, բայց զուրկ խորութենէ և ինքնատպութենէ, Փրոբթէր թողուցած է միշտ ախորժելի գրոթիւններ, որոնցմէ մէկը արժանի է առանձինն յիշատակուելու : այսինքն իւր Անգլիական երգերը (1832) , որոնց շատը ժողովրդական զարձած են :

Թիշենք նաեւ իւր Բանաստեղական գործերը (Լոնտրա, 1822, 3 հատող, 12 ծալ) : Էտմինո Քինի վարքը (1835) . Քինորիսինք և զրոյց՝ արճակ բանի (Պերլին, 1853) .

Զարս Լէյմպ, յիշատակ մը (Լոնտրա, 1866, 1868) . Խճիմակենապրական հաստածներ (1877) :

Հ Ը Ն Թ

Ճէյմս Լիկ Հընթ ծնած է Լոնտրայի մասնակիցների մէջ, 1784 հոկտեմբեր 19ին, մեռած ի Փըթնէյ, 1859 օգոստոս 28ին : Արեւելեան Հնդկաց մէջ դատական գործեր վարող պաշտօնէի մը որդին էր, Մասնակիցների մէջ հաստատուած : իւր ուսումներն առաւ ի Լոնտրա՝ Քրիստո-Օ-ափիթալի մէջ, և կանուչին ինքզինց զրականութեան տուաւ : Երբ տասն և ութ տարին լրացուց, հայրը հրատարակեց՝ իւր սիրելի որդուցն Պատուեկանը վերնազրով ուսանաւորներու մէկ հաւաքածոյն, որ բաւական ընդունելութիւն գտաւ : Հընթ՝ իւր այս կանխահաս յաջողութիւններէն հպարտութիւն մ'ունեցաւ՝ որ բոլոր կենաց վրայ ազգեց : Կրնանք ըսել թէ իւր բոլոր կեանքն ու տենչը զրականութեան նուիրեց, ի բաց առեալ ցանի մ'ամիս, յորում պատերազմական պաշտօնարանին մէջ անցուց և իրաւագիտութեան զրադեցաւ :

Քան տարեկան էր՝ իւր եղրօր նորտուրի օրագրին մէջ թատերական ըննադատութիւններ կ'ընէր, և 1808ին անոր կ'օգնէր՝ Քննիլ (The examiner) շաբաթաթերթը հիմնելու, յորում 1813ին խնամակալ իշխանին վրայ՝ հեղնական յօդուած մը հրատարակելուն համար՝ երկու տարի բանտարգելութեան զատապարտուեցաւ :

1816ին, Իրմիինի Պատմութիւնով բանասեղծ ճանչցուեցաւ : բայց իւր այս երկը, — որովհետեւ քանի մը տարի առաջ ինցն իւր Խրախանք քերրողացի մէջ բաւական

կշտամրած էր բանաստեղծներու զայրաց. կու ընտանիքը, - խստիւ քննադատուեցաւ 1819-21 հրատարակեց իւր Ասաշանորդ (The Indicator) պարբերական թերթ՝ Էտիսընի Հանդիսաւուն (Spectator)ին վրայ ձեւուած Ըստը անցողակի' որ իւր ոճը շատ կը նմանի Էտիսընի ոճին:

Հընթ, Պայրընի և Եէլէյի հետ բարեկամացած ըլլալով, Խստիա զնաց անոնց հետ Ազատականը (The Liberal) հիմնելու համար, որ իրեւ թէ Կեղունական փարոս մը պիտի ըլլար և նոր լցոս սփոք՝ ամէն տեսակ նիւթի վրայ, ընկերվարական, կրօնական և քաղաքական Այս ծրագիրը յաջողութիւն չգտնելով, Հընթ՝ Անգղիա դառնալու ժամանակ՝ ինքանից արդարացուց, և յանցանը Պայրընի վրայ ձգեց՝ իւր Լորտ Պայրընի մոտածուրիւններ գորին մէջ (1825):

Լոնտրա վերադարձն՝ արդէն մատենագիր մ'էր՝ որ զրչին արդինցով կ'ապրէր. մի և նոյն ժամանակ կառավարութիւնն ալ իրեն 200 անգլիական ոսկի թոշակ կապած էր:

Բաց ի հրատարակած օրագիրներէն, ինչպէս են Բնկիր (The Companion), Լոնտրայի օրագիր (The London Journal), և այլն, շարադրեց նաեւ Պր. Ույշի էջրի, կարուրա թի. ազնուականի մը երեւակայական ինքնակենսազրութիւնը. 1832ին՝ բանաստեղծութիւն մը՝ Զօրավար Ավուորս և Զօրավար Փիին. իսկ 1840ին թատերախաղի Կտոր մը՝ Փորուենտիոյ Զրոյցը վերնազրով, Անինց դարձեալ իրմէն երեւակայութիւն և Զասանցանք (1845), Միտք և Զօրաւանք, պատմութիւնց՝ քաղուած իտալացի բանաստեղծներէ (1846). Մարդ, իին, և Գրքեր. Կարաս մը մեղո՞ Հիյուրա ինսէն (1847). Քաղաքը (1848). Ինքնակենսագրութիւն (1850). Մրտի կրօնը (1853). Արուարձանաց հին պաշտօն (1855). Իսկ նամակները՝ հրատարակեց իւր որդին (1862).

ՍԱՄՈՒԵԼ ԹէՅԼԾՐ ՔՈԼԾՐԻՑ

Քուլըիմ բանաստեղծ և իմաստասէր,

ծնած է 1772 Հոկտ. 22ին, ի Օթթըրի-Ան-Մարի (Տիկնչայր), ուր իւր հայրը տեղակալ էր, և Շնուած 1834 յուլիս 25ին, ի Հայկէթ Լոնտրայի մօտ ։ Մանկութեանէ ի վեր որք մնալով՝ դրկուեցաւ Լոնտրայի Քրիսթո-Օսմիլիթաւ, ուր վառվուն և կըրու բնաւորութիւն մը ցոյց տուաւ և մեծ եռանդ իմաստասիրութեան և բնազնցութեան : Քէմպրին համալսարանը մոնելով, ստիպուեցաւ զայն 1793ին՝ երկու տարի վերջ թողլու, և մոռաւ Վիշապագունդ հնձեալ ներուն մէջ, բայց քանի մը բարեկամներ զինցը ազատեցին հանգանակութեամբ : Նա բանաստեղծութեանց հատոր մը հրատարակեց Պատանեկան բերրուածներ, և մեկնեցաւ Պրիստըլ, ուր բարեկամացաւ Ռոպերթ Լուէլի և Սաութէյի հետ Այս երիտասարդ բանաստեղծները մտցենին դըրին իլլինուա երթալ և հիմնել զաղթականութիւն մը՝ որ օրինակ ըլլար ամենուն, և զրո պիտի կոչէին Համահաւասար պիտորին (Pantisocratie), ուր պիտի թագաւորէն բացարձակ հաւասարութիւն և ընկերական բոլոր առաջնութիւնները . բայց այս երեց անբականները (ստորթե) երեք բոյըերու հետ ամուսնանալով՝ իրենց գաղափարական հասարակապետութեան հրաժարական տուին: Այսութէյ մեկնեցաւ Փորթուզավալ, և Քոլըրին Լոնտրայի ազատական թէրթի մը մէջ՝ առ ժողովուրդն ուղղեալ՝ առաջնորդող յօդուածներ զրեց, բաւական յաջողութիւն ցուցնելով: Գրեց եղերերութիւն մը Անկունն Ռոպեկիկիրի. և յետ հրատարակելու Պահապան անուամբ շարաթական քաղաքական օրագիր մը, որ շահ չըերաւ, և որուն տասն թիւ միայն հրատարակուեցաւ, քաշուեցաւ Նետոր-Միտքի նկարչական ամարանոցի մը մէջ: Իւր ոտանաւորներով անմահացած՝ անընդհատ աշխատեցաւ և շարադրեց իւր ընարերգական գեղեցկագոյն տաղերը. Երգ առ Գարդիս, Եղոյիսն տախիդը, Մերունի հաւասեալ, և այլն, որ թէպէտեւ իրենց արժանաւոր յաջողութիւնը զտան, բայց շատ դրամական շահ չըերին:

Իւր բարեկամներու և մանաւանդ Աւըր-

տըսուըրթի առատաձեռնութեան շնորհիւ՝ յաջողցաւ Գերմանիա ճամբորդել, և Գերմանական լեզուի և գրականութեան մէջ ունեցած հմտութիւնը կատարել ապօք ծելով՝ զբեց Մինենիինիլր. ուրիշ տեղական զբոյցներէ ալ զեղեցիկ բանաստեղծութիւններ ներշնչուեցաւ; Վերապարձին՝ Շիլլէրի Վալնատայնին զեղեցիկ թարգմանութիւն մ'ըրաւ (1800), որդ ի յայտ կու զայ իւր երեւակայութեան բոլոր ճոխութիւննց; Քետոյ Ապութէյի հետ Քեզութիկ բնակելու զնաց՝ մօտ Ուըրացուըրթի՝ Վերապարձին ակսաւ բազարական և կրօնական ինդիրներու մէջ խանուուիլ. ի սկզբան ինքը ժագումէն և Սոկինեան էր, հրմայ թագաւորական և նախանձախնդիր քարոզիշ Ա. Երբորդութեան վարդապետութեան։ Այնուշտեւ մաս բարեաւ ըսաւ բանաստեղծութեան։

Մասնինկ Փոտախ մէջ՝ կատաղի յարձակումներ ըրաւ մողդէմ յեղափոխութեան, և զբեց բազմաթիւ տեսրակներ, որոց մէջ կը տեսնենք միսք մը որ անկարող է տեղ մը հաստատ հնաւալու և հակայական երազներու մէջ կ'ընդլայնի. Տերուրեան մարդ, Առանու սասչենորդ, Ճանք ժողովրդականը, Գրահան կենսացրաւին, Օժանդակ խորհրդածուրեան, Եկեղեցոյ և պետուրեան սանմանադրուրեանց վրայ։

1810ին Լոնուրա մեկնեցաւ, իւր կինն և տղան Ապութէյի վրայ ծանրաբեռնելով՝ զնաց վերջնականապէս Հայէկիթ հաստատուելու, իւր թժիկը ձիւլմըն բարեկամին ըով, որ զինքն ազատած էր ափինի վարժութենէ և խենթութենէ; Իրեն եղօրորդին և փեսան՝ Հենրիկոս Նելսոն Վոլոցքին, մահուրնէն յետոյ հրատարակեց իւր յետազայ գործերը. Խստավանուրիմբ քննաւէր մոքի մը. Գրահան մեացրուինը, և Անուանի խօսակցուրիմբ։ Իւր կնոջ Ցողուց հրատարակել այն գործերը՝ զորս կէս թողուցած էր, ինչպէս են՝ Տեսուրինք մեր դարուն վրայ, Տեսուրինք Եկասիիրի և Թատրերակ քերողներու վրայ։

Իրեւ իմաստասէր և կրօնական գրիչ՝ Քոլըրին անսահման ազդեցութիւն մ'ունեցաւ Անգլիոյ վրայ. Իրեւ բանաստեղծ'

կրնանք ըսկէ՝ թէ Հորտ Պայըրնի կարապէտ և ներշնչուն եղաւ. վերջինս՝ բերանացի գտնէր Քրիսթէյուզըլ տարորինակ և երեւակական կէս մացած բանաստեղծութեան առաջին մասը։

Լայն թոփչք, հզօր երեւակայութիւն, բացատրութիւններու վայելչութիւն և մեծ ճոխութիւն ունի Քոլըրին. իւր ջարուն առաջին բանաստեղծը պիտի ըլլար՝ թէ ինց զինքն աստուածաբանութեան և ցաղացաց գիտութեան տալու տեղ, իւր բոլոր բանաստեղծական ոյժը գործածէր; Իրեն խօսակցութիւնը այնչափ հրապուրիչ էր, որ Լոնտրայի պանդոկ մը իրեն բաւական մեծ գումար կը վճարէր, որպէս զի իրիկունները հնու գար խօսակցելու։

Իրեն գործը, կ'ըսէ Անգլիացի ըննադասումը, անսաւարտ պայատափ մը կը նմանի. ամենայն ինչ հակայական է, հիասքանչ, մեծդի, բայց ոչ ինչ կայ կատարեալ։

Ս Ա Ռ Ե Թ Է Յ

Ուրեմն Ապութէյ, ծնած է ի Պրիսոլ 1774 օգոստոս 12ին, մեռած 1843 մարտ 21ին։ Չուժիսի վաճառականի մը որդի, լւս կըթութիւն ստացաւ, և մանկութենէ ի վեր անձնաստուր ըլլարով ընթերցմանց՝ 15 տարուան եղած ժամանակ՝ շարադրած էր դիւցազներգական քերթուածներ, մեծ մարդ ըլլալու տենչով։ Աւէսթմինսթը զըրկուելով ուսումը լանցնելու համար, միայն իրեն խոռվարար բնաւորութեամբը նշանաւոր եղաւ, և ձեռքով տրուած պատիժներու գէմ ըրած բողոքներուն համար վարնուեցաւ։ Զինք Օքսֆորտ դրկեցին. հոնալ շարունակեց համալսարանին մէջ տըրուած դասախոսութիւններն արհամարհել, և գոհ Կ'ըլլար խառն և անկարգ կերպով Գերմանական և Գաղղիական գրքեր կարգաւով։ 1879ի Գաղղիական յեղափոխութեան խանդավառուելով, ուղեց զինք երգել վառվուն բանաստեղծութեամբը, ինչ որ շատ տհաճութիւն պատճառեց իւր բնանեաց, որ կը փափաքէին զինք բժիշկ ընել։ Ապութէյ ծանօթացաւ Քոլըրին

հետ, որ զինքը միահնական աղանդին դարձուց է կ'ապրէք իւր հօրագրոջ ծախիւք, որուն հետ զժառուելով՝ աղբատութեան մէջ մնաց և սորբուեցաւ երազաբար զբել ժամ տ'Այր, բազմաթիւ բանաստեղծութիւններ՝ այլ և այլ առիթներով գրուած. Այդքառարին մը Ռուպիսիիքի անկիւն վրայ. Թարգմանութիւն մը Բիոնէն և Մուրոսէն, և զրեց եղերեգութիւն մը ասնձարձակ հասարակապետական հոգւով, որ տպուեցաւ 1817ին իւր կամաց հակառակ, Ռուս Թայրը: Ասէք բաւական զրամ շահեցաւ, որով կրցաւ ամուսնանալ էտիթ Ֆրիկը Հետ (1795): Բայց իսկոյն թողուց զանիկայ՝ Սպանիա և Փորթուգալ ճամրորգելու համար, ուր իւր հօրեղայրներէն միոյն պիտի հանդիպէք: Վերազարձին Անութէյ հետը բերաւ Դամակինք՝ գրուած կորդ թմակուրեան մը ժամանակ ի Ապահիու և ի Փորդուգայ, զաւեշտական հանոյական զրուածք մը: Այլ եւս որոշած էք լուրջ կեանց մ'անցնէլ, այսինքն իրաւագիտութիւն սովորիլ. բայց իսկոյն իւր առաջարտութիւնները փարատեցան և զրականութեան վերազարձաւ: Իւր Փոքր քերուածները սկսան ժողովրդականացնէլ իւր անոնք: Բայց հիւանդացաւ և ի Փորթուգալ դարձաւ, ուր հաւաքեց առաս պաշշար՝ այս երկրին պատմութիւնը զբելու համար:

Իւր մեծ բանաստեղծութիւններ՝ Թուրափա (1801), Մարոկ (1805), իրեն հըռչակը բարձրացուցին և նկատել տուին իրերւ Լանգուչո դպրոցի ամենէն լաւ ներկայացուցիչներէն մին: Անոնք մեծ յաջողութիւն ունեցան, բայց ոչ զրամական տեսակէտիւ: Իւր ընտանեկան հոգերէն նեղուած, Անութէյ սկսաւ աշխատիլ գրավաճաներու համար, թարգմանելով բազմաթիւ Սպանիական վէպեր, պատմութիւններ և ճամրդորդութիւններ, տպելով Անգլիակի ծաղկաբաղներ, և այլն: Սպակայն նա՝ զուտ զրականութիւնը թողուցած չէր, և կը գրէք իւր զուտ զործոցները, իւր Հնդկական դիւցազներութիւնը. Քիւմայի վկա (1810), Գորաց վերշինք՝ Ռոտորիկ (1814). մի և նոյն ժամանակ Ռաւալտէր

Ոկոտի չնորհիւ՝ կանոնաւոր աշխատակից կը գրուէք Եսամենեայ հանդէսին. նա կը տպէք և մեծաւ մասամբ կը խմբագրէք՝ Էտիմուրուրիի տարեկան արհանագրուրիմբ, կը գրէք Ներսիրի շատ գեղեցիկ կիևագրուրակին:

Ծերանալով՝ իւր ցաղաքական և կրօնական կարծիքները փոխեց և բուռն հասարակապետական, խիստ պահպանողական մը զարձաւ, զայրոյթ պատճառելով Պայրընի: Միւս կողմանէ ստոյգ է՝ որ մը և նոյն ժամանակ թագաւորին պատմագիր ընտրուած էք և զափնեպսակ բանաստեղծ (1813) էք: Յետոյ կու զան շարք մը բանաստեղծութիւններ, զորս պաշտօնական կրնանք կոչել և որք ոչ ինչ կ'աւելցնեն Անութէյի փառաց վրայ. Ցարուակուն երգ. Բանաստեղծին ուխտագետութիւնն ի Վարդիրու, Դաստառակի տեսիլը, և այլն: Անխոնջ կը գրէք նաեւ Ռուզրիկի կիևագրութիւնը, զոր զարմանալի կոչեցին՝ առանց չափազանցութեան, թերակղզոյ պատերագմին պատմութիմբ, որ ցիշ արժէք ունի. Օնիտանա. Վարդապետ որ Անգլիոյ եկեղեցական պատմութիւնն է. Եկեղեցոյ զիրքը որ ամենամեծ յաջողութիւն գտաւ, բայց ոնչն զան ուրիշ յարգ չունի. Փարակուայի պատմութիւն մը, որ իւր ցերթուածներուն մէջ՝ ամենէն վայելուչն և ինամբով գրուածն է. Թովման Մոռս, բազմաթիւ կենսագրութիւններ, Մովկապիաններու վարքերը:

Զափազանց աշխատութիւնը, արտմութիւնը, զոր ունեցաւ իւր կնոջ յիմարելուն և մեռնելուն համար, զինք բոլորովին լըքուցին (1837): Կորսնցուց իւր փայլուն յատկութիւնները, և երկրորդ անզամ ամուսնացաւ (1839): Իւր կենաց վերջին տարիները տեսակ մը ապշութեան մէջ անցուց:

Իրերեւ բանաստեղծ՝ Անութէյ գերազանց է նկարագրութեան մէջ, իւր Անգլիական նովուերգործիւնները գարազլուի մը բացին զրականութեան մէջ. անոնք աւետեցին և յօրինեցին թէննիսընը:

Իրերեւ արձակ գրո՞՝ ոչ ոք կը հաւասարի իւր ոճին վայելչութեան և յստա-

կութեան: Ներսի վարքը՝ դասական է այս տեսակէտիւ: Իւր նամակները շատ սիրուն են: Իւր քերթուածները՝ բանաստեղծական գործեր տիտղոսին տակ՝ շատ անզամ արպուած են: Առավել գեղեցիկ կենդանագիրը յօրինած է վան Տիր:

ՓԵՅՆ (ՃՈՆ ՀՈՒԱՐՏ)

Փէյն ծնած է 1792 յունիս 9ին Նիւ-
Եօրցի մէջ, մեռած 1852 յունիս 5ի Թիւ-
նից: Մաստենագիր է և գերասան: Հեղի-
նակ է Ցուն, քաղցրիկ Ցուն նշանաւոր եր-
գին (թրգմ. ի Բագմավիսի, 1905, նոյեմ-
բեր): Մասներեք տարուան էր՝ երր ակսաւ
զրել պարբերական թիւթերու մէջ, 16 տա-
րեկան՝ Նիւ-Եօրցի Փարք թատրոնին մէջ
մեծ յաջողութեամբ իւր առաջին փորձն ը-
րաւ: 1812ին ալ փորձ մ'ըրաւ Լոնտրայի
Տրրի Նրբախորց թատրոնին մէջ, ուր միշտ
վերջ ներկայացնել տուաւ նաեւ (Օֆերա-
կասար: Փէյնի շարադրած կտորներէն յի-
շնչնը Բրուսու, Թիերեզա Կամ Ճեներայի
ուրբանին: Քարտի, (ասոր Աշջ կը գտնուի
այն նշանաւոր երգը զր ինք շարադրեց):
Կարոյու Բ: Ասոնցմէ շատերը մեծ ընդունե-
լութիւն գտան: 1832ին Ամերիկա վերա-
դարձաւ, և 1841ին Փունիկի մէջ՝ Միացեալ
Նահանգաց հիւպատոս անուանուեցաւ:

ՕՇԱՌԻԿԱՆ ԷՍՍԻ

Արթուր Ուիլիամ Էտկար ՕՇԱՌԻԿԱՆ ծնած
ծնած է 1814, մարտ 4ին ի Լոնտրա: ուր
մեռած է 1881, յունուար 30ին: Բրիտա-
նական թանգարանին գրապետ, գրակա-
նութեան մէջ նա առաջին քայլերն ըրաւ՝
թանաստեղծութեանց հատորով մը, կնոջ
քերուսամք և որդիշ բանաստեղծուրինք վեր-
նագրով (Լոնտրա, 1870), որ մեծ փայլ
ունեցաւ: Իւր միւս գործերն այս յաջող
սկզբնաւորութեանս չհամապատասխանե-
ցին: Ուշենք իւր երգ և Գարդիա (Լոն-
տրա, 1872), գրած է Մարի-ար-Ֆրանսի
թանաստեղծութեանց հետեւողութեամբ. Ե-
րամը շառայիւնն և Լուսնակը (1874): Բա-

նաստեղծն խորապէս հմտացած գաղղիա-
կան մատենագրութեան մէջ, նոյն լեզուով
գեղեցիկ կը զրէր, և Գիրյք անուամբ գաղ-
ղիական թիւթի մը անզիղական թղթա-
կիցն էր:

ՄԱՅԵՐՍ

Փրեդերիկ Մայերս, ծնած է Թէզուիցի
մէջ 1843, փետրուար 6ին: Բանաստեղ-
ծութիւններով ակսաւ գրական ասպարիզի
վրայ ենթել, բայց աւելի ճանչցուած է իւր
հոգերանական երեւոյթներու վրայ ըրած
ուսումնասիրութեամբ:

Յիշենք՝ Ա. Պողոս (1868) բանաստեղծու-
թիւնը. Վերաբարձ ի մանկութիւն (1880).
Դասական և արդի ուղղվ գրուրինք (1881).
Կամենքի ցենորինք՝ (1886) աշխատակցու-
թեամբ կը ընէի և Փողմորէի:

ՍՈՒԻՆ ՊԵՐՆ

Լիճիոնըն Զարլզ Առկինզըրոն, ծնած է
Լոնտրայի մէջ 1837 ապրիլ 5ին: Իւր բո-
լոր կեանցը գրականութեան նուիրեց: Իախ
իւր Քերրուումք և Գեղօնեները՝ տարածեցին
իրեն համբաւը, և ըիշ յետոյ անգիտացի
ժամանակակից բանաստեղծներու ամենա-
մեծիւնն մին ճանչցուեցաւ:

Յիշենք իւր գործերէն Ցեսուրինք բանա-
ստեղծութեան և հանդկաներու վրայ (1866).
Սիկեն (1868). Երգ Գաղղիոյ հասա-
րակապնուուրեան յայտարարուրեան վրայ (1870). Ասումնասիրութիւն Շեյքսպիրի
վրայ (1879). Վարք Վիկոնոր Հիմոյի (1886). Ասումնասիրութիւն Պէն Ճննարելի
վրայ (1890), և այլն. և իւր ողբերգու-
թիւնց, Ամերիկանի (1861). Արարանս ի
Կայուուն (1894). Զեյրըրարտ (1865).
Պորուէ (1874):

Հ. Ա. ՑԱՎԱՔԻՆԱ

(Վերջ)

1. Արտ Պասրւի վարքը ամենուն քաջածանօթ ըլ-
լալով գանց կը նենա՞ այսուեղ գրել: Փափառղը կնան
կարգալ զան բազմավեց, 1846, Դ. ասրէ, էլ 293,
Հեկումերեր: